

زندگی را برای خود طوری معنا کنید که منجر به یک برنامه‌ریزی دقیق و همه‌جانبه شود

شماره پرسش: ۴۵۲۹

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۲/۲/۱۷ ۰۵:۰۰:۰۰

متن پرسش

سلام. چرا انقدر جوان ها از جمله خودم تنبل شده اند ؟ چرا حوصله ی یک مقاله ترجمه کردن را ندارم؟ چرا حوصله تحقیق و کنکاش در علم ها رو ندارم ؟ برای چی در گذشته مردم انقدر کاری و جدی بودند ولی الان دانشجویهای ما که باید با توجه سن شان انقدر تلاش گر باشن اینطور نیستند و کم همت شده ایم ؟ حوصله نداریم ... درسها را فقط برای پاس کردن میخانیم .. کار ها را هم نیمه کاره ول میکنیم ! مردم گذشته خیلی عزم داشتند برای کارها وقت های طولانی میگذاشتند و مثلاً با اون سختی ها درس میخواندند اما الان با این همه امکانات ما تنبلی مان میکند؟ البته منظورم فقط درس نیست در همه ی مسائل زندگی دیگه اهل وقت گذاشتن نیستیم و درس رو به عنوان مصداق عرض کردم ... چکار کنیم استاد؟ البته من کتاب جوان و انتخاب بزرگ و چند کتاب دیگه ی شما رو هم خوندم .. اهدافم بلند هست خیلی خیلی بلند تر از هدف های بقیه ... ولی در عمل تنبلی میکنم ...؟ چکار کنم که همت بلند داشته باشم و سخت کوش بشم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: باید سعی کنید زندگی را برای خود طوری معنا کنید که منجر به یک برنامه‌ریزی دقیق و همه‌جانبه شود. در راستای هدف‌گذاری دقیق است که انسان فرصت‌ها را تماماً به‌کار می‌گیرد. موفق باشید